

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**
dr Wojciech R. Wiewiórowski

p. dr Mariusz Haładaj
Mariusz Haładaj

DOLIS-033-306/12 | 19300H

Warszawa, dnia 12 lipca 2012 r.

KANCELARIA OGÓLNA
MINISTERSTWA GOSPODARKI

Wpłynęło dnia 2012-07-18

Nr pisma 385

SEKRETARIAT
DEPARTAMENTU
Doskonalenia Regulacji Gospodarczych

wpłynęło dnia 2012-07-20

L.dz. DDR/MNH/385

P.A. Glinka

Pan
Mariusz Haładaj
Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Gospodarki
Plac Trzech Krzyży 3/5
00 – 507 Warszawa
agata.glinka@mg.gov.pl
sebastian.madej@mg.gov.pl

Szanowny Panie Ministrze

w odpowiedzi na pismo z dnia 14 czerwca 2012 roku – znak: DDR-II-4300-49/1/12, DDR/635/12 – (data wpływu do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych 19 czerwca 2012 roku) uprzejmie informuję, iż propozycje zmian ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku o ochronie danych osobowych (t. j. Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), które miałyby być wprowadzone w związku z projektem deregulacji gospodarki, zostały przedstawione w piśmie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 maja 2012 roku o sygn. GI-030-1/12/33720. Choć zatem – przedłożony organowi do spraw ochrony danych osobowych do zaopiniowania – dokument „Projekt założeń projektu ustawy o redukcji niektórych obciążeń administracyjnych w gospodarce” (powoływany dalej z zastosowaniem skrótu „projekt założeń”) zawiera propozycje zmian ustawy o ochronie danych osobowych zasługujące zasadniczo na akceptację, to stwierdzić należy, że propozycje te odbiegają od zawartych w piśmie Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych z dnia 29 maja 2012 roku. Co więcej – niektóre z rozwiązań zamieszczonych w projekcie założeń należy za zbyt daleko idące i pozostające w sprzeczności z przepisami prawa europejskiego normującymi kompetencje niezależnego organu do spraw ochrony danych osobowych.

Sekretariat
Podsekretarza Stanu
Mariusza Haładaj
Wpłynęło dn. 19.07.12
Nr... 385/A2

I. W odniesieniu do postulatu wyłączenia – przewidzianego w rozdziale 6 ustawy o ochronie danych osobowych – obowiązku rejestracji zbiorów danych osobowych wobec administratorów danych, którzy powołali i zgłosili do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych administratora bezpieczeństwa informacji (pkt 2.30 projektu założeń), to może on zyskać poparcie organu do spraw ochrony danych osobowych, jeśli zamieścimy w projekcie założeń stosowne rozwiązania uzupełniające.

Podnieść należy, że przepisy ustawy o ochronie danych osobowych dotyczące obowiązku rejestracji zbiorów danych stanowią implementację unormowań zamieszczonych w rozdziale II sekcji IX *Dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 roku w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych* (Dz. Urz. WE L 281 z 23.11.1995, str. 31, z późn. zm.), powoływanej dalej z zastosowaniem skrótu „dyrektywa 95/46/WE”. Dyrektywa 95/46/WE w rozdziale II sekcji IX reguluje instytucję tzw. "notyfikacji" (zawiadomienia), tj. nałożonego na administratora danych obowiązku powiadamiania organu nadzorczego o zamierzonych operacjach przetwarzania danych. W świetle regulacji dyrektywy 95/46/WE niedopuszczalne jest zrezygnowanie przez państwo członkowskie z obowiązku notyfikacji (zawiadomienia), ale możliwe jest jego uproszczenie bądź zwolnienie z tego wymogu w wypadkach wskazanych w art. 18 ust. 2 tego aktu prawnego. Przedmiotowy przepis dyrektywy 95/46/WE dopuszcza m.in., aby państwa członkowskie uprościły obowiązek notyfikacyjny lub z niego zwolniły, jeżeli administrator danych wyznaczy urzędnika ds. ochrony danych osobowych (data protection official), który to urzędnik ds. ochrony danych osobowych będzie odpowiedzialny za zapewnienie w sposób niezależny wewnętrznego (u administratora danych) stosowania krajowych przepisów o ochronie danych osobowych (opartych na dyrektywie 95/46/WE) oraz prowadzenie rejestru operacji przetwarzania danych wykonywanych przez administratora danych zawierającego takie same elementy jak rejestr ogólnokrajowy, prowadzony przez niezależny organ do spraw ochrony danych osobowych.

Ustawodawca polski nie skorzystał dotychczas z możliwości uregulowania – przewidzianej w dyrektywie 95/46/WE – instytucji urzędnika ds. ochrony danych osobowych. Wymieniony w art. 36 ust. 3 polskiej ustawy o ochronie danych osobowych administrator bezpieczeństwa informacji (ABI) nie spełnia bowiem warunków do uznania go za urzędnika ds. ochrony danych osobowych w rozumieniu dyrektywy 95/46/WE,

albowiem ustawa nie gwarantuje mu niezależności oraz zbyt wąsko określa jego zadania w stosunku do uregulowań dyrektywy 95/46/WE.

Ze względu na opisane wyżej wymogi prawa unijnego kompleksowe zwolnienie z obowiązku rejestracyjnego administratora danych, który powołał i zgłosił – celem przeprowadzenia rejestracji – do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych administratora bezpieczeństwa informacji (ABI), wymaga jednocześnie zmiany przepisu ustawy o ochronie danych osobowych odnoszącego się do zadań administratora bezpieczeństwa informacji i uregulowania jego usytuowania organizacyjnego w jednostce administratora danych. Podstawowym zadaniem ABI w jednostce organizacyjnej, oprócz prowadzenia jawnego rejestru zbiorów danych, winno być zapewnienie stosowania przepisów o ochronie danych osobowych, w szczególności poprzez:

- przeprowadzanie czynności polegających na sprawdzeniu zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych oraz opracowanie w tym zakresie sprawozdania dla administratora danych (kontrola wewnętrzna),
- zapewnienie opracowania i aktualizowania dokumentacji, o której mowa w art. 36 ust. 2 ustawy o ochronie danych osobowych, oraz nadzorowanie przestrzegania zasad w niej określonych,
- zaznajamianie osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie danych osobowych.

Wprowadzenie nowych przepisów dotyczących statusu i zadań ABI zapewni zachowanie następujących standardów wyznaczonych dyrektywą 95/46/WE:

- niezależność w wykonywaniu zadań,
- obowiązek zapewnienia stosowania w jednostce organizacyjnej przepisów o ochronie danych osobowych, w szczególności poprzez przyznanie kompetencji do kontroli wewnętrznej w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie danych osobowych,
- prowadzenie wewnętrznego rejestru zbiorów danych.

Niezbędne jest także zamieszczenie w ustawie o ochronie danych osobowych – co jest już postulowane w projekcie założeń – rozwiązań określających status ABI, na który to składają się: wymogi stawiane osobie mającej pełnić omawianą funkcję (pełna zdolność do czynności prawnych oraz korzystanie z pełni praw publicznych, wykształcenie wyższe, legitymowanie się odpowiednią wiedzą z zakresu przepisów o ochronie danych osobowych, niekaralność za przestępstwo popełnione z winy umyślnej), organizacyjne usytuowanie funkcji ABI w jednostce administratora danych

(bezpośrednia podległość kierownikowi jednostki organizacyjnej, który zapewnia niezbędne środki i organizacyjną odrębność administratora bezpieczeństwa informacji w niezależnym wykonywaniu przez niego zadań) oraz dopuszczenie nałożenia na ABI innych zadań, niż określone w ustawie o ochronie danych osobowych (pod warunkiem, że nie naruszają one możliwości prawidłowego wykonywania zadań wyznaczonych w ustawie). Zasadnym jest także wprowadzenie możliwości powoływania zastępców ABI.

Nadmienić w tym miejscu wypada, że w piśmie z dnia 29 maja 2012 roku (sygn. GI-030-1/12/33720) Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych sugerował **możliwość** powołania przez administratora danych ABI, a więc dobrowolność, wiążąc jednocześnie z faktem powołania ABI u danego administratora danych możliwość zwolnienia tego administratora danych z pewnych obowiązków wynikających z ustawy o ochronie danych osobowych. Z drugiej wszakże strony organ do spraw ochrony danych osobowych stoi na stanowisku, iż w znowelizowanych przepisach ustawy o ochronie danych osobowych powinien znaleźć się zapis, że w przypadku nie powołania ABI na administratorze danych ciążyć będzie obowiązek wykonywania nadzoru wewnętrznego nad bezpieczeństwem przetwarzania danych w jednostce organizacyjnej.

- II. Jeśli chodzi o propozycję wyłączenia obowiązku rejestracji zbiorów danych prowadzonych przez administratorów danych w sposób tradycyjny, tj. bez wykorzystywania systemów informatycznych, to zwrócić trzeba uwagę na treść art. 18 ust. 5 dyrektywy 95/46/WE, zgodnie z którym państwa członkowskie mogą postanowić, że niektóre lub wszystkie niezautomatyzowane operacje przetwarzania danych osobowych będą zgłaszane lub ustalą dla takich operacji uproszczony tryb zawiadamiania. W konsekwencji wydaje się, iż – *a contrario* – cytowany przepis może być interpretowany w ten sposób, że państwa członkowskie mają pewną swobodę co do objęcia operacji przetwarzania danych w zbiorach tradycyjnych obowiązkiem rejestracji. Zaznaczyć wszakże wypada, że taka wykładnia postanowień art. 18 ust. 5 dyrektywy 95/46/WE nie jest powszechnie przyjęta w państwach członkowskich Unii Europejskiej. W tym stanie rzeczy organ do spraw ochrony danych osobowych akceptuje tę propozycję z zastrzeżeniem wskazanym w pkt III.
- III. Należy podkreślić, iż żadne z opisanych w pkt I. i pkt II. zwolnień z obowiązku rejestracyjnego nie może znaleźć zastosowania w odniesieniu do zbiorów danych zawierających dane szczególnie chronione w rozumieniu art. 27 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych (zastrzeżenie takie słusznie znalazło się w pkt 2.30 projektu założeń).

IV. Nie budzi zastrzeżeń organu do spraw ochrony danych osobowych propozycja nałożenia na administratorów danych obowiązku powiadamiania Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o powołaniu albo odwołaniu administratora bezpieczeństwa informacji (ABI) oraz zobligowania organu do spraw ochrony danych osobowych do prowadzenia rejestru administratorów bezpieczeństwa informacji (pkt 2.31 in principio projektu założeń). Nie ulega wszakże wątpliwości, iż w toku prac legislacyjnych koncepcja ta musi przyjąć formę całościowej regulacji obejmującej: zasady dokonywania zgłoszeń, zakres informacji zawartych w zgłoszeniach, zasady prowadzenia przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przedmiotowego rejestru, formę prawną rozstrzygnięć organu do spraw ochrony danych osobowych związanych z rejestracją i skutki prawne tej rejestracji.

W piśmie z dnia 29 maja 2012 roku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przedłożył propozycję brzmienia wskazanych wyżej unormowań:

- rozszerzenie kompetencji rejestracyjnych Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych miałyby zostać wprowadzone poprzez zmianę obecnego art. 12 ustawy o ochronie danych osobowych,
- obowiązek zgłoszenia dotyczyłby: faktu powołania oraz odwołania ABI oraz zmian danych objętych zgłoszeniem; administrator danych miałby informować Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o fakcie powołania, odwołania ABI oraz o zmianie danych objętych zgłoszeniem w terminie 14 dni od dnia powołania (odwołania, zmiany),
- określenie w ustawie o ochronie danych osobowych zakresu informacji zawartych w zgłoszeniu oraz w ogólnokrajowym jawnym rejestrze administratorów bezpieczeństwa informacji, jak również możliwości wydawania zaświadczeń o zarejestrowaniu ABI,
- wprowadzenie przepisów regulujących wykreślenie ABI z rejestru w drodze czynności materialno-technicznej (w przypadku powiadomienia przez administratora danych o odwołaniu ABI) oraz na podstawie wydawanej z urzędu decyzji administracyjnej podlegającej natychmiastowemu wykonaniu (jeżeli administrator danych nie powiadomił o odwołaniu ABI, administrator bezpieczeństwa informacji nie spełnia ustawowych warunków jego powołania lub nie wykonuje swoich ustawowych zadań),
- dodanie przepisu regulującego skutki wykreślenia dla administratora danych (brak możliwości skorzystania ze zwolnienia z obowiązku rejestracji zbiorów w związku z powołaniem ABI),

- wprowadzenia regulacji przyznającej administratorowi danych możliwość ponownego zgłoszenia do rejestracji ABI wykreślonego z rejestru oraz zobowiązującej Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, w przypadku stwierdzeniu wyeliminowania przyczyn wykreślenia, do wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wpisu ABI do rejestru lub decyzji administracyjnej odmawiającej wpisu do rejestru, jeżeli nie zostały usunięte przyczyny wykreślenia z rejestru.

V. Natomiast zdecydowanie negatywnie ocenić trzeba postulowane (pkt 2.31 in fine projektu założeń) rozwiązanie, zgodnie z którym w przypadku – wykonywanej na wniosek Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych przez administratora bezpieczeństwa informacji – „uproszczonej kontroli przestrzegania przepisów o ochronie danych osobowych”, następowaloby wyłączenie – przewidzianej w art. 12 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych – bezpośredniej kontroli Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w zakresie zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych.

Rozwiązanie takie uznać wypada za niezgodne z przepisami prawa europejskiego, a w szczególności z art. 28 ust. 1 i 3 dyrektywy 95/46/WE, jak również naruszające – proklamowaną w prawie europejskim – zasadę niezależności organu do spraw ochrony danych osobowych (por. np. wyrok Trybunału Sprawiedliwości UE w sprawie C-518/07) i dlatego winno być one wykreślone z projektu założeń.

Przypomnieć w tym miejscu wypada, iż – zgodnie z art. 28 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE – każde państwo członkowskie zapewni, że jeden lub więcej organów władzy publicznej będzie odpowiedzialnych za kontrolę stosowania na jego terytorium przepisów przyjętych przez państwa członkowskie na mocy niniejszej dyrektywy. Stosownie zaś do dyspozycji art. 28 ust 3 dyrektywy 95/46/WE każdy organ nadzorczy jest w szczególności wyposażony w uprawnienia dochodzeniowe, jak np. prawo dostępu do danych stanowiących przedmiot operacji przetwarzania danych oraz prawo gromadzenia wszelkich informacji potrzebnych do wykonywania jego funkcji nadzorczych. W polskim porządku prawnym, w myśl art. 8 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, takim organem nadzorczym jest Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, któremu przepisy ustawy o ochronie danych osobowych nie tyle przyznają uprawnienie, lecz wręcz nakładają obowiązek sprawowania kontroli zgodności przetwarzania danych z przepisami o ochronie danych osobowych („Do zadań Generalnego Inspektora w szczególności należy:...” – art. 12 pkt 1 ustawy o ochronie danych osobowych).

Niezależnie od powyższego zwrócić należy uwagę, że również w przepisach – przedstawionego dnia 25 stycznia 2012 roku – projektu *rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i swobodnym przepływem takich danych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych)*, które ma zastąpić dyrektywę 95/46/WE, zostało podkreślone uprawnienie do przeprowadzenia kontroli przysługujące każdemu organowi nadzorcemu.

Zatem zaproponowane w pkt 2.31 in fine projektu założeń rozwiązanie nie tylko narusza obowiązujące przepisy dyrektywy 95/46/WE, ale jest także niezgodne z tendencjami w zakresie regulacji ochrony danych osobowych w prawie unijnym.

Należy wyraźnie zaznaczyć, że prawo Unii Europejskiej nie zna możliwości wyzbycia się przez organy nadzorcze uprawnień kontrolnych na rzecz urzędników ds. ochrony danych osobowych nawet wtedy, gdy mechanizm nadzoru jest tworzony na potrzeby jednej instytucji (jak ma to miejsce w przypadku Europejskiego Biura Policji).

Dodać w tym miejscu należy, że – w związku z wprowadzoną w projekcie założeń „uproszczoną kontrolą przestrzegania przepisów o ochronie danych osobowych” – w ustawie o ochronie danych osobowych należałoby dodać przepis nakładający na administratora bezpieczeństwa informacji obowiązek sporządzenia – po przeprowadzonej kontroli wewnętrznej – sprawozdania zawierającego informacje określone w ustawie. Sprawozdanie to byłoby przedkładane Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych.

Wobec pozostałych – poddanych analizie – rozwiązań zamieszczonych w projekcie założeń zgłaszam następujące zastrzeżenia.

VI. W związku z propozycją (pkt 3.6 projektu założeń) publikowania wszystkich wyroków sądów powszechnych na stronach Biuletynu Informacji Publicznej organ do spraw ochrony danych osobowych sugeruje daleko idącą ostrożność przy przyjmowaniu tego rozwiązania. Nie negując – słusznie podnoszonej przez projektodawcę – zasady jawności i transparentności działania sądów wypada zauważyć, iż – niekiedy – publikacja orzeczenia wraz z uzasadnieniem skutkować może niedającymi się naprawić negatywnymi konsekwencjami dla uczestników postępowania sądowego (w tym pokrzywdzonych). Samo usunięcie z treści orzeczenia podstawowych danych osobowych (imię, nazwisko, adres) może – w określonym stanie faktycznym –

nie zapewnić rzeczywistej niemożliwości identyfikacji osób biorących udział w postępowaniu i narazić te osoby na stygmatyzację w środowisku, w którym przebywają. Dlatego też – w przypadku podtrzymywania przez projektodawcę jego propozycji z pkt 3.6 projektu założeń – Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wnosi o określenie katalogu spraw, w których publikacja wyroków na stronach Biuletynu Informacji Publicznej nie będzie dopuszczalna.

VII. Organ do spraw ochrony danych osobowych pozytywnie ocenia (zamieszczony w pkt 1.8 projektu założeń) postulat skrócenia do 3 dni roboczych terminu przekazywania przez banki do Biura Informacji Kredytowej S.A. informacji o wszystkich ratach spłaconych przez klientów tych banków. Podzielając w pełni argumenty zawarte w uzasadnieniu tej propozycji Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych sugeruje jej uzupełnienie poprzez stosowne skrócenie (np. również do 3 dni roboczych) – wskazanego w uzasadnieniu – trzydziestodniowego terminu na uaktualnienie danych w zbiorze danych prowadzonym przez Biuro Informacji Kredytowej S.A. po otrzymaniu przez ten podmiot raportu aktualizacyjnego z banku.

Marginesowo zauważyć przy tym należy, że autor projektu założeń nie wskazał w pkt 1.8 przepisu prawa, który będzie podlegał zmianie w przypadku przyjęcia tej propozycji.

W uzupełnieniu – przedstawionego wyżej – stanowiska wobec projektu założeń zwracam się o uwzględnienie w tym dokumencie dodatkowych zagadnień związanych z problematyką przekazywania danych osobowych do państw trzecich (w rozumieniu art. 7 pkt 7 ustawy o ochronie danych osobowych). Chodzi mianowicie o taką nowelizację art. 48 ustawy o ochronie danych osobowych, by umożliwiał on administratorom danych (po spełnieniu przez nich określonych warunków) przekazywanie danych osobowych do państw trzecich bez konieczności każdorazowego uzyskiwania indywidualnej zgody Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych. W związku z tym organ do spraw ochrony danych osobowych **postuluje**:

VIII. Wyłączenie obowiązku uzyskania zgody Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych na przekazanie danych do państwa trzeciego, gdy zastosowano standardowe klauzule umowne zatwierdzone przez Komisję Europejską zgodnie z art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE lub wiążące reguły korporacyjne zatwierdzone przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych.

W świetle odpowiednich decyzji Komisji Europejskiej zastosowanie przy przekazywaniu danych osobowych do państwa trzeciego standardowych klauzul umownych uznaje się

za zapewniające odpowiednie gwarancje dla praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Dlatego też nie ma uzasadnienia – istniejące w obowiązującym art. 48 ustawy o ochronie danych osobowych – dodatkowe wymaganie co do przeprowadzania w takiej sytuacji przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych postępowania administracyjnego celem udzielenia zgody.

Wiążące reguły lub polityki ochrony danych przyjęte w ramach grupy przedsiębiorstw do celów przekazania danych osobowych przez administratora lub podmiot, o którym mowa w art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, do należącego do tej samej grupy administratora lub podmiotu, o którym mowa w art. 31 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych, w państwie trzecim (wiążące reguły korporacyjne) są instrumentami prawnym mającymi na celu zapewnienie jednolitych i odpowiednio elastycznych standardów ochrony danych osobowych w grupie przedsiębiorstw międzynarodowych. Instrument ten ma szczególne znaczenie w gospodarce globalnej i jest wspierany zarówno przez środowiska gospodarcze, jak i organy ochrony danych osobowych. W odniesieniu do wdrożonych w ramach grupy przedsiębiorstw wiążących reguł korporacyjnych, w opinii organu do spraw ochrony danych osobowych, ten instrument prawny powinien mieć charakter generalny i znajdować zastosowanie do wszystkich transferów międzynarodowych w grupie przedsiębiorstw. Po dokonaniu przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych zatwierdzenia wiążących reguł korporacyjnych nie byłaby już wymagana jego odrębna zgoda na poszczególne transfery danych odbywające się w ramach określonych tymi wiążącymi regułami korporacyjnymi.

- IX. Nadanie Generalnemu Inspektorowi Ochrony Danych Osobowych kompetencji do zatwierdzania wiążących reguł korporacyjnych po przeprowadzeniu konsultacji z organami ochrony danych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Zatwierdzenie wiążących reguł korporacyjnych przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych będzie pozwalało – jak wskazano to w pkt VIII. – na rezygnację z konieczności uzyskiwania zgody na poszczególne operacje przekazywania danych osobowych do państw trzecich. Ze względu na globalny charakter wiążących reguł korporacyjnych ważne jest, aby ich zatwierdzenie odbywało się po przeprowadzeniu uprzedniej konsultacji co do ich treści z organami ochrony danych państw członkowskich Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Tryb takich konsultacji jest obecnie określany w ramach dobrowolnych uzgodnień pomiędzy organami

ochrony danych osobowych określonych i obejmuje w szczególności wzajemnego uznawanie opinii poszczególnych organów ochrony danych w sprawie wiążących reguł korporacyjnych.

X. Zmianę dyspozycji obowiązującego art. 48 ustawy o ochronie danych osobowych.

„W przypadkach innych niż wymienione w art. 47 ust. 2 i 3 przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia na swoim terytorium odpowiedniego poziomu ochrony danych osobowych, może nastąpić po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora w drodze decyzji administracyjnej pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą.”

Takie ujęcie art. 48 ustawy o ochronie danych osobowych zapewni większą elastyczność administratorom danych oraz spowoduje zgodność brzmienia tego przepisu z art. 47 ust. 1 i ust. 1 a ustawy o ochronie danych osobowych.

Na zakończenie informuję, że wkład Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych do Oceny Skutków Regulacji (OSR) obejmujący skutki (w tym również finansowe) przyjęcia, zaproponowanych w projekcie założeń, zmian przepisów ustawy o ochronie danych osobowych zostanie przedstawiony przez organ do spraw ochrony danych osobowych w niedalekiej przyszłości.

Zdając sobie sprawę z wczesnego etapu prac legislacyjnych, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych – ze względu na wagę proponowanych rozwiązań – już w niniejszym piśmie wnosi o:

- umieszczenie w projekcie założeń propozycji uzupełnienia ustawy o ochronie danych osobowych o delegację dla ministra właściwego do spraw administracji publicznej do wydania, po zasięgnięciu opinii Generalnego Inspektora, przepisów wykonawczych do tej ustawy, określających tryb wykonywania przez ABI czynności polegających na sprawdzeniu zgodności przetwarzania danych osobowych z przepisami o ochronie danych osobowych oraz nadzoru przestrzegania zasad określonych w dokumentacji, o której mowa w art. 36 ust. 2, sposób prowadzenia uproszczonego rejestru zbiorów danych oraz wzory zgłoszeń powołania i odwołania administratora bezpieczeństwa informacji do rejestracji Generalnemu Inspektorowi.
- umieszczenie w projekcie założeń propozycji uzupełnienia ustawy o ochronie danych osobowych o przepis przejściowy, zgodnie z którym do postępowań rejestracyjnych prowadzonych przez Generalnego Inspektora na podstawie zgłoszeń, o których mowa w art. 41 ust. 1 i 2,

nie zakończonych przed dniem wejścia w życie przepisów wprowadzających nowe zwolnienia z obowiązku rejestracyjnego, będą miały zastosowanie dotychczasowe przepisy tej ustawy.

Z poważaniem

GENERALNY INSPEKTOR
OCZYSZCZENIA DANYCH OSOBOWYCH

dr Wojciech R. Wiewiórowski

